

Przepisy koszarowe

dla

**Policji Województwa
Śląskiego**

Nakładem Głównej Komendy Policji Województwa Śląskiego
w Katowicach.

Zeolusite Wilhelm

Przepisy koszarowe.

O g ó l n e.

§ 1.

Przy każdej komendzie Policyjnej, poczynając od posterunku, winny znajdować się koszary, w których pomieścić należy niższych funkcjonariuszów policyjnych służby zewnętrznej samotnych (kawalerów). W koszarach mogą mieszkać i żonaci funkcjonariusze policji.

§ 2.

Komendantem koszar w zasadzie jest kierownik urzędu, przy którym mieszczą się koszary (komendant posterunku, komendant miasta, komendant rezerwy). W wypadkach potrzeby wyznacza się oddzielnego komendanta koszar (z powodu większej odległości od urzędu policyjnego, pomieszczenia koszar dla paru urzędów itp.). Komendant koszar na czas swej nieobecności wyznacza zastępcę. W nagłych wypadkach komendę koszar obejmuje najstarszy stopniem służbowym z pośród obecnych.

§ 3.

Do obowiązków komendanta koszar należy:

a) czuwanie, aby właściciel budynku spełniał zobowiązanie kontraktowe związane z dzierżawą koszar,

b) zapobieganie uszkodzeniom budynku i jego części np. ścian, okien, drzwi, podłóg, pieców itp.

c) czuwanie nad wypełnieniem wszelkich przepisów porządku koszarowego przez funkcj. policji i ich rodziny zamieszkujące budynek koszarowy.

§ 4.

Zasadniczo mieszkają w koszarach tylko funkcyj. policji przydzieleni do miejscowej komendy policji. Zamiejscowym funkcyj. policji wolno w czasie służbowej podróży nocować w koszarach po uprzednim wylegitymowaniu się w komendzie koszar.

P. oficerom wolno w czasie służby objazdowej w koszarach policyjnych nocować. Za pościelenie i następnie uporządkowanie łóżka wpłacają oficerowie policyjni do kasy posterunkowej odpowiednią wkładkę.

Urzędnikom państwowym, będącym w służbie wolno za zgodą komendanta koszar korzystać z noclegu w koszarach policyjnych, jeżeli w danej miejscowości niema innego odpowiedniego pomieszczenia. Wpłacają oni w takich wypadkach podwójny wymiar wkładki, wyznaczonej dla własnych przełożonych — za noc do kasy posterunkowej. W miarę możliwości należy w większych koszarach urządzić pokoje gościnne.

§ 5.

Jeżeli w budynku wynajętym na koszary znajdują się odpowiednie wolne ubikacje, może je Główna Komenda przeznaczyć na mieszkanie dla żonatych funkcjonariuszy policji za oznaczonym czynszem. W tym wypadku funkcyj. policji na wezwanie władzy przełożonej obowiązany jest zamieszkać w budynku koszarowym. W budynku koszarowym mogą zamieszkać za zgodą komendanta i wyżsi funkcjonariusze, oraz urzędnicy i pracownicy niżsi policji za oznaczonym czynszem.

§ 6.

Funkcj. policji z rodziną zamieszkujący w budynku koszarowym winien wyprowadzić się w terminie miesięcznym w razie:

- 1) gdy rodzina jego zachowaniem swoim zakłóca spój i porządek w budynku koszarowym,
- 2) gdy funkcj. policji zostaje zwolniony ze służby w policji.

§ 7.

Funkcj. policji z rodziną mieszkając w budynku koszarowym winien wyprowadzić się w terminie dwumiesięcznym w razie:

- 1) przeniesienia do innego urzędu policyjnego,
- 2) w razie śmierci funkcjonariusza policji,
- 3) w razie potrzeby zużytkowania lokalu na potrzeby służbowe, o ile nie będzie funkcj. policji wyznaczony inny lokal na ten okres czasu.

§ 8.

Funkcj. policji i ich rodziny zamieszkujące budynki koszarowe winni zachować się spokojnie i moralnie. Odwiedzanie lokalu w budynku koszarowym przez osoby znane policji z gorszącego trybu życia, a w szczególności przez prostytutki jest wzbronione. Urządzanie w budynku koszarowym gier zabronionych i pijatyk jest bezwarunkowo wzbronione. Zabawy i tańce mogą się odbywać za zgodą komendanta koszar. Służba koszarowa mieszkająca w koszarach winna oznaczać się dobrymi obyczajami, a jeżeli to dotyczy kobiet, to należy przyjmować kobiety tylko w wieku poważnym.

Przyjęcie za kucharkę żony funkcj. policji nie jest dozwolone. Przyjęcie i wydalenie kucharki zgłasza komendant posterunku swej przełożonej ko-

komendzie powiatowej, która może przyjęcia pewnej osoby ze względu na jej niemoralne prowadzenie się, lub za popełnienie przestępstwa przeciw cudzej własności zabronić.

Każdorazową zmianę kucharki zgłasza komendant koszar powiatowej komendzie Pol. W. Kucharki, które z powodu przestępstwa przeciw cudzej własności, lub wykroczeń przeciw obyczajności ze służby zostały wydalone, nie mogą więcej do służby na żadnym posterunku być przyjęte. O takich wykroczeniach kucharek zawiadamia Komenda powiatowa główną komendę, aby ta przyjęcie takiej kucharki do służby w okręgu zabroniła.

Budynek koszarowy.

§ 9.

Koszary policyjne powinny o ile możliwości znajdować się na ważniejszych ulicach lub placach, aby je można łatwo odszukać. Budynek winien być możliwie odosobniony i suchy, oraz zawierać wewnątrz odpowiedni rozkład. Wszystkie ubikacje należy przed zajęciem budynku starannie wyczyścić, ściany odmalować (pobielić), podłogi, piece, okna i drzwi zreparować, miejsca ustępowe wypróżnić i doprowadzić do należytego porządku. Wszystkie posterunki Pol. W. mają być zaopatrzone tablicami oznaczającymi charakter budynku.

Wyższe komendy P. W. mają być zaopatrzone odpowiednimi tablicami z godłem państwowym umieszczonym nad napisem „Powiatowa Komenda Policji Wojewódzkiej w

Nad drzwiami wszystkich ubikacji umieszczone być mają od strony zewnętrznej napisy oznaczające przeznaczenie izby. Napisy mają być 20 cm. długie,

10 cm. szerokie i naklejone na kartonie n. p.: Kancelaria Posterunku Policji, — Izba funkcj. Policji. — Kuchnia, — Magazyn, — itp. Przy bramie lub drzwiach prowadzących do koszar winien się znajdować guzik lub chwyt od dzwonka, umieszczonego w sieni lub w izbie inspekcyjnej; pod chwytem wzgl. guzikiem ma być przymocowana mała tabliczka z napisem: „Dzwonek do Policji“.

Nie wolno wynajmować na koszary policyjne domów, w których znajdują się szynkownie, restauracje, szkoły lub większe warsztaty. Jeżeli koszary policyjne znajdują się na parterze, winny być okna zaopatrzone w okiennice, lub zasłonięte na noc sterami (zasłonkami).

§ 10.

Pożądane jest, (jeśli to zbytnio nie obciąża skarbu państwa) wynajmowanie na koszary policyjne domów z ogrodami do uprawy jarzyn, lub sadami, gdzie funkcj. policji mogliby po wykonaniu służbowych obowiązków odpocząć na świeżem powietrzu.

Wszyscy funkcyj. pol. zamieszkujący koszary, mają równe prawa używania ogrodu lub sadu, lecz materialną korzyść mogą mieć tylko ci, którzy mają stały miejscowy przydział służbowy.

W podwórzu lub ogrodzie można umieścić najprostsze przyrządy gimnastyczne i zaprowadzić urządzenia do gier ruchowych np. kregielnie.

§ 11.

Dom zajęty na koszary nie powinien razić na zewnątrz jaskrawą barwą ścian ani dziwaczniemi upiększeniami, lecz posiadać skromny i poważny wygląd.

Podział godzin, skic rejonu służbowego, mapa powiatu lub posterunku winne być zawieszane na

ścianie w izbie, w której odbywa się nauka.

W kancelarii posterunkowej ma się znajdować stół do pisania, przepisane protokoły i zapiski, książki naukowe i ustawy. Wykaz pełniących służbę urzędników sądowych i starostwa w powiecie, w końcu inwentarz rzeczy rządowych i sprzętów wypożyczonych. Na stole w kancelarii posterunkowej powinien leżeć podział rejonu służbowego na patrole, wykaz odległości do sąsiednich stacji kolejowych, sądów i starostwa.

Czystość i porządek w koszarach.

§ 12.

Koszary policyjne powinny być utrzymywane zgodnie z zasadami higieny w należytej czystości i wzorowym porządku. Porządek i czystość tak wewnątrz koszar policyjnych jak i zewnątrz w podwórzu, w ogrodzie i w sadzie ma robić wrażenie, że budynek zamieszkują ludzie dobrze wychowani i dbający o siebie, oraz przyzwyczajeni do porządku.

§ 13.

Iby koszarowe należy jak najczęściej przewietrzać. Zimą należy izby przewietrzać rano po wstaniu, oraz wieczorem przed udaniem się na spoczynek.

Podłogi mają być myte przynajmniej raz na tydzień.

Podłóg nie należy wysypywać piaskiem, gdyż to wytwarza kurz.

Przed zamykaniem należy podłogę skropić wodą, by nie podnosić kurzu. Okna, futryny, drzwi należy myć raz na miesiąc, oraz ze ścian, pieców i sprzętów zbierać kurz i pajęczyny.

§ 14.

Mimo przestrzegania wyżej wymienionych zarządzeń mających na celu utrzymanie w izbach czystości i świeżego powietrza, nie będzie cel ten w zupełności osiągnięty, jeśli sami funkcyj. pol., zamieszkujący koszary nie przyczynią się do utrzymania porządku swoim zachowaniem. W związku z tem należy umieścić w sieniach i korytarzach koszar wycieraczki do obuwia, aby wchodzący nie wnosili do izb błota i kurzu. Należy dalej odzwyczaić się od rzucania na podłogę odpadków, ogryzków, niedopałków itp. lecz wrzucać je do specjalnie na ten cel przeznaczonych sprzętów. Należy wreszcie starannie unikać spluwania na podłogę, lecz pluć do spluwaczek, poustawianych w tym celu w kątach izb. Trzepianie i czyszczenie ubrania i obuwia załatwiać należy nie w izbach koszarowych, lecz na korytarzu, w przedpokoju a latem najlepiej na podwórzu. Powyższe wskazówki należy umieszczać w formie ogłoszeń.

Pranie i suszenie bielizny w izbach mieszkalnych jest surowo wzbronione. Odpadki, śmiecie i popiół należy wynosić do śmietnika, umieszczonego zdala od koszar, ustęp utrzymywać w największej czystości i zlewać odkażającymi płynami.

§ 15.

Należy wystrzegać się nieuważnego uszkodzenia budynku koszarowego i przedsiębrać konieczne środki zabezpieczające koszary przed ewentualnem uszkodzeniem. Przedewszystkiem trzeba zachować środki ostrożności uchylające niebezpieczeństwo pożaru. W związku z tem nie wolno zasypiać przy świetle świec i lamp naftowych i wchodzić na

strych z świecami, lampami, lub nieopatrzonymi latarkami. Łatwopalne materiały, jak: naftę, benzynę itp. umieszczać zdaleka od pieców i nigdy przy bezpośredniej styczności z tego rodzaju materiałami, szczególnie przy styczności z benzyną nie zapalać papierosa.

Przy opalaniu węglem kamiennym należy zawsze zbadać przed zamknięciem zasuwki, czy w ognisku nie znajdują się jeszcze płonące węgle.

Brak zachowania ostrożności w tym względzie może spowodować śmiertelne zezadzenie. Kominy i piece muszą być w swoim czasie czyszczone. W razie możliwości należy zakupić przyrząd do gaszenia pożaru "Minimax" i zapoznać funkcj. pol. z jego użyciem, wzgl. umieścić kupeł stale napełniony z wodą.

W razie wybuchu pożaru należy natychmiast zaalarmować straż pożarną i następnie wynieść w miejsce bezpieczne przedewszystkiem amunicję, potem kasę, akta, broń, mundury, wreszcie zająć się gaszeniem ognia, wspierając straż pożarną.

§ 16.

W izbach koszarowych znajdujących się na piętrze nie wolno przeprowadzać musztry, gdyż to uszkadza budynek. Zabrania się również rąbać drzewo i tłuc węgiel, w kuchni, na piętrze i na gan-
kach.

Urządzenie gazowe i elektryczne należy często przeglądać. Przy oświetleniu gazowym należy zawsze zbadać przed udaniem się na spoczynek, czy przez kurki żarówek nie ulatnia się gaz. Zaniedbanie ostrożności w tym względzie, spowodować może śmiertelne zatrucie gazem.

Ramy okien należy po otwarciu wspierać na haczykach, by zapobiedz zatrząskiwaniu przez wiatr

Studnie, gdzie stosunki tego wymagają, należy często oczyszczać, a wodę poddawać badaniu, czy nie zawiera składników gnilnych lub bakterji niebezpiecznych dla zdrowia.

§ 17.

Izby na mieszkanie dla poszczególnych funkcji wyznacza komendant koszar.

Wskazany jest dla chorych wyznaczać specjalną izbę.

§ 18.

W każdej izbie winien znajdować się, podpisany przez komendanta koszar, spis imienny funkcji policji oraz spis sprzętów znajdujących się w izbie, a stanowiących własność skarbową lub prywatną (co do ostatnich ma być zaznaczone w uwadze „własność prywatna — i czyja“).

Wzór 2.

Imienny spis ludzi.

Liczba bież.	Stopień	Nazwisko i imię	Uwagi
1	posterunkowy	Macoszek Józef	
2	„	Pawlik Jan	od 15. 2. 1920 w szkole w Katowicach
3			

Wzór 3.

Spis sprzętów

znajdujących się w izbie Nr.

Wyszczególnienie	Ilość	U w a g i
Łóżka żelazne	2	Własność skarbową
Deski do łóżek	10	" "
Łóżka drewniane	2	Własność fabryki „Mundu“
Krzesła	4	" " "
itd.		

Spis imienny i spis sprzętów mają być naklejone na kartonie. Jeśli izby są tak małe, że funkcj. pol. mieszczą się w nich pojedynczo, to wystarczy jeden spis imienny i jeden spis sprzętów dla wszystkich izb, spisy umieścić należy na wewnętrznej stronie drzwi.

§ 19.

Należy dbać, aby sprzęty znajdujące się w izbach, były ustawione celowo i nie tamowały swobody ruchów.

§ 20.

Łóżka należy ustawiać od okien i od drzwi. Pościel każdy z funkcj. może mieć własną. Pościel i sienniki należy przynajmniej raz na tydzień trze-

pać i przewietrzać, a wogóle utrzymywać w należytej czystości przez zmianę poszewki i prześcieradła przyn. raz na miesiąc i zmianę słomy, siana, itp. w sienniku co 6 mies. Na dzień mają być łóżka zasłane. W łóżku nie wolno przechowywać żadnych rzeczy. Rzeczy zbędne oraz brudną bieliznę należy przechowywać w oddzielnych ubikacjach.

W koszarach na ścianach policjanci mogą rozwieszać dywany, obrazy i wizerunki oraz mieć własne sprzęty: stoliki, szafki, krzesła itp. za zgodą komendanta koszar. Kufry własne policjanci mieć zawsze mogą, lecz winny być one ustawione pod łóżkiem, zaś w razie niemożności ustawienia tak ustawić, aby nie przeszkadzały innym policjantom.

Ptaki śpiewające wolno trzymać za zgodą wszystkich policjantów.

Należy unikać nagromadzenia większej ilości mebli stanowiących własność prywatną policjantów. Co do rozwieszania obrazów, wizerunków należy ograniczać to prawo, mając na uwadze czystość i całość ścian, jako nieodzowny warunek higieny.

§ 21.

Części umundurowania i ekwipunku oraz uzbrojenie powinni funkcj. pol. tak mieć uporządkowane na półkach i wieszakach, aby zawsze były pod ręką. Karabiny winny być wyładowane i ustawione lub zawieszone z otwartym zamkiem i nie powinny opierać się wyłotem lub muszką o inne przedmioty. Zapasowe umundurowanie skarbowe, uzbrojenie oraz zapasowa amunicja winny być przechowywane przez komendanta koszar. Za zgodą komendanta koszar funkcj. pol. mogą zapasowe umundurowanie i uzbrojenie przechowywać w domu.

Zeszyty do pisania, atrament i książki przechowywane w szufladzie stolika lub w kuferku.

Używane przez dzień obuwie ustawia się wy czyszczone przed spaniem w nogach pod łóżkiem

§ 22.

Z bronią należy obchodzić się z największą ostrożnością. Ładowanie i wyładowanie karabinów ma się odbywać na miejscu oznaczonym przez komendanta posterunku i pod jego dozorem w zasadzie w kierunku pieca. Po powrocie ze służby, komendant posterunku stwierdza ilość nabojęw u policjantów. Jeżeli się okaże, że funkcj. pol. ma mniej nabojęw, niż mu wydano przy odejściu do służby, to ubytek musi usprawiedliwić. W każdym takim wypadku winien komendant posterunku zażądać od komendy powiatowej dopełnienia zapasu amunicji.

§ 23.

Żonaci funkcj. pol. nie podlegają żadnym przepisom w odniesieniu do prywatnego urządzenia domowego. Nie wolno im jednak przechowywać bez pozwolenia komendanta powiatowego w prywatnym mieszkaniu rzeczy rządowych.

Porządek służbowy w koszarach.

§ 24.

Do godz. 9-ej rano koszary winny być doprowadzone do porządku, zaś od godziny 10 wieczór policjanci mogą się udać na spoczynek. Powrót funkcjonariuszów wyznacza się na godzinę 11 wieczór; funkcj. żonatyh mieszkających oddzielnie nie obowiązują powyższe rygory.

§ 25.

Funkcj. pol. po ciężkiej służbie nocnej mogą udać się na spoczynek nie dłużej jednak jak sześć godzin w czasie dnia.

§ 26.

Jeżeli zachodzą służbowe powody np. konieczność rezerwy, potrzeba wyszkolenia itp., komendant koszar może wprowadzić rygor obowiązującego przebywania w koszarach, oraz wcześniejszego powrotu do koszar, jak również meldowania miejsca pobytu poza koszarami w razie wyjścia z koszar.

§ 27.

Jeżeli w pewnych szczególnych wypadkach służbowych opuszczają wszyscy funkcj. policji Woj. koszary, to klucze od posterunku daje komendant do przechowania wójtowi, sołtysowi, lub innej osobie godnej zupełnego zaufania.

Obecni w koszarach funkcj. pol. są odpowiedzialni materialnie za broń, amunicję, ubrania i ekwipunek oraz wszelką własność skarbową znajdującą się w koszarach.

Przepisy higieniczne dla skoszarowanych policjantów.

§ 28.

Ponieważ doświadczenie uczy, że ludzie starają się pewne rodzaje chorób ukrywać, a skutki takiego postępowania są tak dla danej osoby jak i jego współtowarzyszy szkodliwe, przeto w razie uzasadnionego podejrzenia funkcj. pol. zakaźną chorobą winien komendant koszar zarządzić zbadanie go przez lekarza. Dokładne wskazówki co do prowadzenia kart chorych, zawarte są w przepisach kancelaryjnych. Epidemicznie chorzy funkcj. oraz członkowie ich rodzin winni być na zlecenie lekarza przesyłani do szpitala.

§ 29.

Funkcj. pol. winni nie tylko w wypadkach choroby dbać o swój organizm, lecz również starać się zapobiedz chorobie przez odpowiedni zdrowy tryb życia oraz przez wypełnienie przepisów higienicznych uodparniających organizm przeciwko wpływom chorobotwórczym. Niżej wyszczególnione przepisy higieniczne winien znać każdy funkcyj. pol. i wedle możliwości stosować:

1) Ręce myć wodą z mydłem kilka razy dziennie, zwłaszcza przed każdym jedzeniem, rano, a w szczególności wieczorem myć twarz, uszy i szyję, przy czem wskazanem jest górną część ciała oblać wodą i energicznie wycierać aż do zaczerwienienia.

2) Paznokcie czyścić szczotką do paznokci, obcinać możliwie często i wystrzegać się szkodliwego i brzydkiego przwyczajenia obgryzania paznokci.

3) Zęby czyścić proszkiem rano i wieczorem. Jamę ustną płukać wodą z rana i po każdym jedzeniu.

4) Głowę myć często. Włosy najlepiej nosić krótkie, czesać ostrym grzebieniem i szczotką.

5) Uszy utrzymać w czystości. Nie oczyszczać uszu ostrymi przedmiotami np. ołówkiem, zapalką, drutem i t. p.

6) Do nosa używać czystej chustki.

7) Kąpać się możliwie raz na tydzień w ciepłej wodzie, latem używać kąpieli zimnej, jeżeli można codziennie.

8) Bieliznę zmieniać przynajmniej raz na tydzień.

9) Oddychać tylko nosem. Pierś naprzód, tułów prosto, głowa do góry. Pamiętać, iż wszystkie mięśnie ciała muszą być codziennie w ruchu, gdyż

inaczej ciało nasze traci zdrowie, siłę i zwinność i marnieje przez powolny zanik mięśni celem osiągnięcia i zachowania zdrowia i siły uprawiać codziennie gimnastykę możliwie na świeżem powietrzu. Wolne od zajęć godziny poświęcać na szporty (bieg, pływanie, łyżwiarstwo i inne) i gry ruchome pod gołym niebem, jak (palant, piłka nożna).

10) Unikać przebywania w nieczystem powietrzu, odzwyczajając się od palenia tytoniu.

11) Jeść powoli i żuć dokładnie pokarmy.

12) Nie pić wódki, rzadko piwo, wino, mocną herbatę i czarną kawę.

13) Nie pisać i nie czytać o zmroku i przy złem oświetleniu.

14) Sypiać 8—9 godzin.

15) Nie udawać się na spoczynek zaraz po jedzeniu.

16) Pokój sypialny przewietrzać często, zwłaszcza przed snaniem.

17) Unikać styczności z chorymi zakaźnie.

Służba koszarowa.

§ 30.

Komendant koszar wyznacza organa inspekcji koszarowej, które mają za zadanie utrzymanie porządku w koszarach i zabudowaniach do koszar należących. Obowiązki inspekcyjnego pełnią kolejno wszyscy funkcjonariusze wolni od służby, a w dużych koszarach stale wyznaczeni funkcjonariusze policji. Służba inspekcyjna ma być zaprowadzona bez względu na ilość skoszarowanych.

§ 31.

Inspekcyjni dozoruja odejście i powrót policjantów ze służby, oraz zamykają wieczorem branie

i drzwi a w nocy odmykają drzwi powracającym funkcj., osobiście wzgl. w dużych koszarach, przez organa pomocnicze. Inspekcyjni mają obowiązek zgłaszać komentantowi koszar funkcj. pol., którzy bez zezwolenia powrócili po godzinie obowiązkowego powrotu, lub powrócili w stanie nietrzeźwym. Inspekcyjni mają powierzony sobie nadzór nad osobami należącymi do służby koszarowej oraz nadzór nad zachowaniem przepisów koszarowych, czystości i porządku w koszarach oraz nad bezpieczeństwem koszar. Rozpoczęcie i zakończenie służby inspekcyjnej meldują funkcj. pol. komendantowi koszar.

Inspekcyjny powinien mieć stale broń boczną; w nocy od 11-tej może spać. Przy większej liczbie skoszarowanych pełni służbę insp. na dwóch lub więcej funkcj. na zmianę. Organami pomocniczymi inspekcji w razie potrzeby przy większej ilości skoszarowanych są: dyżurni kompanijni i komendanci izb.

Ilość godzin służby insp. zależna jest od miejscowych warunków, w zasadzie trwa od 8—24 godzin.

Opuszczenie koszar bez rozkazu komendanta koszar jest inspekcyjnemu wzbronione. Ustawienie warty przy bramach zależy od ilości skoszarowanych funkcj. i od stosunków bezpieczeństwa publicznego. Jeżeli zdarzają się wypadki napadów na posterunki policyjne lub na poszczególnych funkcj., to może być zarządzona służba inspekcyjna, uzbrojona w broń palną.

Służba inspekcyjna z wyznaczanych kolejno funkcj. w koszarach jest służbą lekkiego stopnia i nie jest zaliczaną do służby zewnętrznej.

Wizytacja koszar.

§ 32.

Jeżeli do koszar policyjnych wejdzie wyższy funkcj. pol., woła pierwszy z policjantów, który go zobaczy „Baczność“. Jeżeli w izbie jest jeden policjant, wówczas staje sam na baczność. Gdy wchodzący wyższy funkcj. oświadczy, że przybywa celem służbowej wizytacji winien komendant koszar, a w jego nieobecności najstarszy stopniem służbowym przedstawić się, wymieniając nazwisko i imię i stopień służbowy oraz swą funkcję i czekać na rozkaz. Gdy wizytujący przybędzie podczas obiadu lub nauki do koszar policyjnych, wtedy przedstawia się komendant koszar wzgl. najstarszy stopniem służbowym a funkcj. powstają z miejsc. Podczas obiadu nie należy wołać „baczność“. Wizytujący, który przybywa do koszar policyjnych w nocy winien wylegitymować się, zaś odmykający bramę lud drzw. i policjant przedstawia się i czeka na rozkaz. Funkcjonariuszów budzić nie należy, a komendanta koszar tylko na wyraźne żądanie wizytującego.

§ 33.

Jeżeli wizytujący zapowie swoje przybycie na pewien dzień i oznaczoną godzinę, wówczas oczekuje go tak komendant koszar jak i podwładni mu funkcjonariusze z bronią boczną. Funkcj. oczekują przybycia przełożonego w izbach stojąc przed łózkami. Komendant koszar wzgl. zastępca przedstawia się przybywającemu u wejścia do koszar, wita go służbowo, przedstawia się jeżeli nie zna osobiście i melduje stan służbowy. Inspekcyjny przedstawia się służbowo w miejscu służby, zaś komendant izby wzgl. najstarszy stopniem służbowym w izbie. Na

rozkaz wizytującego do zbiórki lub musztry, ustawia funkcjonariuszów najstarszy rangą i składa raport według regulaminu musztry.

§ 34.

Podczas zapowiedzianej wizytacji stajen, stają funkcjonariusze polic. frontem do chodnika stajennego i przy wejściu przełożonego do stajni daje komendant wzgl. starszy stajenny hasło: „baczność“.

§ 35.

Jeżeli do koszar policyjnych wejdzie Wojewoda, Starosta, lub Komisarz Rządu, należy mu oddać cześć przez zawołanie „baczność“. Obecni w izbie funkcj. policji zwracają się w stronę przybywającego i stają na „baczność“. Komendant posterunku przedstawia się służbowo Wojewodzie, Staroście lub Komisarzowi Rządu i prosi o ewentualne zlecenia.

Jeżeli Wojewoda, Starosta lub Komisarz Rządu zapowie swe przybycie na pewien dzień i na godzinę, wówczas tak komendant post., jak i obecni funkcj. pol. oczekują jego przybycia z bronią baczna. Komendant post. przedstawia się u wejścia do koszar.

Gospodarka koszarowa.

§ 36.

W koszarach należy prowadzić wspólną kuchnię i gospodarkę. Przyrządzone potrawy podaje się w porach przez komendanta oznaczonych i to śniadanie między 7-mą a 9-tą rano, obiad między 12-tą a 2-gą, a kolację między 7-mą a 9-tą wieczorem. O ile jest wyznaczony od spożycia oddzielny pokój, w sypialni pokarmów spożywać nie należy.

Funkcjonariusze stanu wolnego obowiązani są brać udział w menaży koszarowej (posterunkowej). Wysokość wkładek na wyżywienie oraz utrzymanie czystości i uzupełnienie inwentarza kuchennego oznacza Komenda Powiatowa; wkładka ta ma być płaconą zgóry za cały miesiąc przy otrzymaniu poborów.

Wkładowi na wyżywienie ściągają komendant koszar i wnoszą do kasy menażowej. Jeżeli policjant zostanie przydzielony do koszar w ciągu miesiąca, to odpowiednią część wkładki na wyżywienie wypłaca z dniem przybycia.

Przy odejściu policjanta w ciągu miesiąca na inny posterunek komendant koszar winien obliczyć i wypłacić odchodzącemu, za potwierdzeniem w książce gospodarczej, należną część wkładki.

Jeżeli w pewnym miesiącu są wydatki większe od sumy wkładek, to z końcem miesiąca brakującą kwotę dopłacają biorący udział w wspólnej kuchni. Jeżeli funkcj. odchodzi do służby i nie powróci z niej na obiad lub kolację, to winien uprzedzić prowadzącego gospodarkę, by niespożyte jadłochy wpisał do wykazu. W razie nieuprzedzenia jadłochy należy pozostawić do czasu przybycia policjanta. Z końcem miesiąca oblicza się ilość niespożytych porcji i wypłaca przypadające kwoty poszczególnym funkcj. policji za potwierdzeniem w wykazie.

§ 37.

Do prowadzenia gospodarki posterunkowej wyznacza komendant koszar jednego z funkcj. policyjnych, a ten jest odpowiedzialny za prowadzenie ksiąg gospodarczych, za przyrządzenie na czas jadłoch i za wypisywanie niespożytych jadłoch. W więk

szych koszarach należy wyznaczać kolejno funkcj. pol., do czynności, którego należy nadzór nad kuchnią i odbiór artykułów żywności od prowadzącego gospodarkę. Książki gospodarcze podpisuje również komendant koszar i jest za dokładne prowadzenie ich współodpowiedzialny. Do książek gospodarczych wolno wglądać każdemu funkcj. pol. i żądać wyjaśnień od prowadzącego gospodarkę. Prowadzącego gospodarkę należy co trzy miesiące zmieniać. Każdy funkcj. pol. powinien prowadzić gospodarkę o ile przyjdzie na niego kolej. Do spraw gospodarczych nie wolno się mieszać bezpośrednio wszystkim funkcj. policji; nieporozumienie rozstrzyga komendant posterunku. Wizytujący mogą na posterunku otrzymać wyżywienie. Podawać im należy to samo jadło jak dla policjantów za zapłatą. Wyższym funkcj. pol. nie wolno stale korzystać z menażu dla niższych funkcjonariuszy policji.

§ 38.

Naczynia kuchenne i przybory do czyszczenia koszar mają być przechowane w kuchni. Chowanie drobiu i trzody chlewnej na użytek skoszarowanych jest dozwolone.

§ 39.

Wzbronione jest przyjmowanie na wikt osób cywilnych. W wypadkach zasługujących na uwzględnienie może powiatowy komendant zezwolić na wniosek komendanta koszar i za zgodą wszystkich funkcj. policji danego posterunku na wiktowanie urzędnikowi pracowników policji. Gospodarka posterunku nie może w takich wypadkach ponosić szkody.

Drukiem Narodowej Partji Robotniczej
„Polak“ w Katowicach.